

Dissabte, 18 de desembre del 1937

BENGALES DE GUERRA

ELS INEDITS

Qui ho havia de dir que disset mesos de guerra i de terribles convulsions socials acabessin per donar-nos una esponerosa florida de valors nous, dins de l'ordre intel·lectual, artístic i literari!... El fet, registrat suau, de la concessió del premi «Narcís Oller» a un contista inèdit, sense execució coneguda ni cartell brillant, ha estat comentadíssim. Per unes hores, la nostra gent ha oblidat les dureses del viure i les asprors de la guerra, per a comentar en tons diversos aquesta adjudicació. No hem pas de defensar-la —ningú no l'ha atacada a jons— per la part que ens hi toca. Però si que hem de declarar que, salvant el criteri, que respectem, advers al que ha estat seguit en aquesta votació, declarem que ens resulta altament satisfactori poder constatar que, enmig de la fressa del canó, dels dolers de la tragèdia, de les angoixes de l'infantament d'una societat nova, Catalunya conserva la serenitat necessària per a descobrir i —probablement— consagrar un protagonista nou de trinca, de primer equip. Tenim la seguretat que a la vorera del davant no es donen aquests descobriments. Per alguna cosa llur crit de guerra és «Mori la Intelligència!...»

I, simultàniament, ens ha estat aïment de trobar-ne encara més de valors inèdits. No vull pas referir-me al meu estimat amic Calçada, que el dia que menys ens ho pensem ens donarà una sorpresa literària sensacional. Un altre valor jove que ha hagut de forjar-se i madurar-se al ritme furient de l'etapa convulsiva de la subversió militar i les mutacions dramàtiques o quietes de l'escena del viure. Esperem confiadament els fruits que ha de donar Calçada, del qual sabem que escriu incansablement, sense descurar les seves obligacions militars. Mentre vindica un lloc al costat dels Sol, dels Bartra, dels Gimeno Navarro, dels Calders i tants altres joves ple-tòries de possibilitats triomfadores, assenyalem aquesta joveneta, Llan Valls, que en un dels nostres Casals més populars va destapar-se a dir com a conferenciant assenyada i entotiva. I per si això fos poc, encara ens cal recollir el fet que un adolescent, Alavedra i Pomar, que compta disset anys el màxim, hagi escrit una comèdia plena de savoir faire i prometedora de noves i més robustes produccions. L'obra d'Alavedra s'estrena demà, diumenge, al Casal Català de l'Esquerra de l'Eixample, i a jutjar pel parer que hem collit de llavis d'un dels nostres primers comediògrafs, constituirà una agradable sorpresa per a tothom que hi assisteixi.

Saludem amb goig aquesta pleiade novengana que, en ple hivern, dirieu que hi posa el prestigi d'una primereia i encoratjadora florida d'a-metllers. Mentre retruny el canó, la Balanguera fila i Catalunya treballa.

J. M. FRANCES